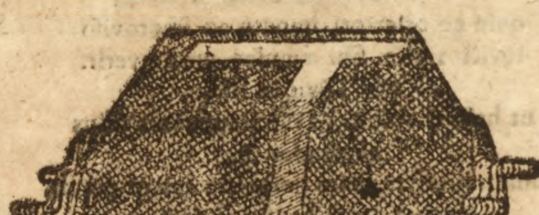
SUMMUM BONUM SAPIENTIS,
MORS
Cujus effigiem
In
Exeqviis solennibus
Magnifici, Nobilissimi, Amplissimi
atque Consultissimi Domini
D O M I N I
JOHANNIS CZIMMERMAÑI.
Civitatis Regiæ Thorunensis Præ-Consulis
Longe meritissimi,
Anno M *D* CCX*II*. die XXIV Novembr.
pie denati,
Et d IV. Decembr. ad *D. Mariæ Æ*dem
solenni ritu contumulati,
Adumbrare voluit
Petrus Dzikowski, *Thorun.*

T H O R U N I I,
Impressit JOHANNES NICOLAI, NOBIL. SEN*A*T. E*T* GYM*N*. Typographus

QVot capita, tot ſenſus.
Epicureorum ſententia,
quibus anima, ne corpora putreſcant, ſalis inſtar eſt,
Voluptates & delicias corporis
SUMMUM BONUM
eſſe deprædicat.
Ede, bibe, lude, poſt mortem nulla voluptas.
Aſt
qvibus gula eſt regula,
dum voluptatum imperium æqvo patuentur animo.
non hominum, ſed belluarum formam induunt.
Alii
Auri argentique numeroſam multitudinem
pro SUMMO BONO colunt,
&
veluti Jaſones
Aureis velleribus aſſidue inhiant:
Sed
qvid prodeſt inſatiabilis hæc avaritia?
quam ut
Auri cuſtodes ſervatores argenti
Securitate careant, neſciant qvietem,
& cum
Deſit ſecuritas, quies pereat,
pœna ditiores ſint, qvam cenſu.
Qui *Fortunam*
Titulo *SUMMI* BONI condecorarunt,
ambitioſi *Gloriæ Famaeque* captatores,
Felicitatem ſuam
e præclare geſtis a ſe facinoribus
æternum usque perennaturam credidere,
nimium quoque tumidi
Divinis ſeſe honoribus mactari geſtiverunt:
Hi ſane
Elati ſunt in altum, ut lapſu graviori ruerent;
Non enim
tam firma & conſtans fuit *Fortuna*
Pompeji & Cæſaris,
quin eo celeriori impetu ac improviſo
invictos olim ſibi æmulos proſtraverit.
Nec Divinus ille,
ut haberi voluit, JOVIS Hammonis filius
Alexander M.
immortalitatem ſuam perpetuo celare potuit,
unico veneni hauſtu extinctus.
Propius accedere videntur,
qui Ariſtotelis ſectati doctrinam,
per VIRTUTIS ſemitam
ad SUMMAM pervenire FELICITATEM
ſtudent:
Hæc enim
inter duo extrema,
tanquam inter
Scyllam & Charybdin,
in medio poſita,

Navigantibus in vaſto hujus vitæ Oceano
iter eſt tutiſſimum.
Verum
cum, juxta Socratis ſententiam,
ea demum vera ſit *Felicitas*,
quæ nullis amplius eſt obnoxia mutationibus.
Quis dubitaverit?
MORTEM
SUMMUM eſſe SAPIENTIS BONUM.
Ut enim
Nec VIRTUTEM ipſam
Ullus hominum *integram* unquam nactus eſt,
Sic omnia,
quæ in hac vita *imperfecta*,
MORS
ad *ſummam* trahit *perfectionem*.
Quin &
Magnificum, Nobiliſſimum Ampliſſimum atque Conſultiſſimum
DOMINUM
Dn. JOANNEM CZIMMERMANNUM,
Inclytæ Civitatis Thorunienſis, Præ Conſulem meritiſſimum,
d. XXIV. Novembris
in ſua reſolutum initia,
Animam cœleſtem cœlo reddere,
Corpus vero terreſtre, Terræ Matri omnium,
Condendum relinquere fecerit.
Non defuit quidem
VIRO NOBILISSIMO
dum viveret, & ſua *Voluptas*;
Meditatione enim aſſidua rerum ſublimium occupatus,
in ea tandem pervenit curricula,
in quibus infiniti DEI impreſſa ſunt veſtigia.
Non defuerunt *Divitiæ*,
Dives enim *Sapientia* & *Conſilio*,
Reipublicæ Patriæ
innumeros perſolvit cenſus.
Et *Fortuna* adjuvante
adeo felices in omnibus fecit progreſſus,
ut tandem
Fama & Gloria,
Virtutis redhoſtimentum,
merito IPSUM maneant.
Sed in his omnibus
Veram Felicitatem, minime aſſequi potuit,
ac ideo
ruptis hujus imperfectionis vinculis,
Spretis hujus Mundi fragilibus,
Voluptate, Divitiis, Fortuna, Gloria,
Sola cum *Virtute*
ad *Summum* SUMMI BONI *faſtigium* elatus eſt,
Quisquis igitur es,
Neminem ante obitum *beatum* eſſe noveris
Si invides, imiteris,
Si probes, mireris,
Sin minus probaveris,
Nunquam Felicem te fore, ſciveris.

Vita caduca vale, *ſalue* Mors *optima rerum*,
Salve blanda quies, Vita caduca Vale.
Non me fallacis tenuit laſcivia mundi,
Non ditis gazæ pervigil anxietas:
N*on honor inſignis rapido delebilis ævo,*
Soli Virtuti *in* Morte *corona manet.*
Mors fera, dura, vale, *ſalve dulciſſima* Vita,
Salve ſancta Salus Mors fera, dura vale.
Longa dies feſſam peperit triſtemque ſenectam,
Nunc mihi poſt mœſtam ſplendida Vita redit.
Longa dies multos cumulavit ſæpe labores,
Nunc mihi reſtituit languida membra quies.
Longa dies memoris ſubduxit mentîs acumen,
Aſt nunc ingenio ſtat ſine morte decus.
Vivite felices, *quibus eſt fortuna peracta,*
Aſpirat velis aura ſecunda meis.
Felix, *cui vultu ridet Libitina ſereno,*
Felix, *quem* SUMMA FELICITATE *beat.*

Honoris & obſervantiæ ergo
lmq; appoſuit
Stanislaus Henricus Dzikowſki, *Thor.*

